

Kopi af et Andragende til Indenrigsministeriet, om en Nytning af Nyminddegab, med Anmodning om, at det maatte blive fremlagt i Thingets Løseværelse. Denne Anmodning skal blive efterkommet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Giere af mindre Eiendomme paa Landet.

Der afgaves i Alt 36 Stemmesedler, hvoraf 1 imidlertid var ugyldig, da der paa den fandtes 8 Navne. Tilbage var saaledes 35 gyldige Stemmesedler.

Valgte bleve Larsen, Lomborg, Mourier-Petersen, C. Møller, Chr. Nielsen, Drenbøll, S. Pedersen, Rosensørn og Ussing, hver med 35 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1409 ff.)

Finantsministeren (Strup): Ved Fremsettelsen af dette Lovforslag for det ærede Thing gjorde jeg temmelig udsærlig Rede for, hvad der havde foranlediget, at dette Lovforslag kom frem, og jeg gjorde ligeledes temmelig udsærlig Rede for Realiteten i Lovforslaget. Derimod forspøgte jeg at gjøre Rede for Lovforslagets formelle Affattelse, som jo er noget afvigende fra, hvad man er vant til at se; her sigter jeg selvfølgelig til § 1. Det er denne Forsømmelse fra min Side, som jeg har begjært Ordet for at rette. Grunden til, at denne Lov, efter at være vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, endnu ikke kan træde i Kraft, spænd en anden Lov sætter den i Kraft, er den, at Koloniernes Grundlov, Kolonialloven af 27de November 1863 § 85, bestemmer, at Forandring i Kolonialloven kun kan ske ved Lov, det vil altsaa sige: ikke kan ske ved Anordning, og at det i § 1 er bestemt, at Love angaaende Koloniernes Forhold først skulle forelægges vedkommende Kolonialraad til Betænkning. Dette har der selvfølgelig ikke været Tid til; dersom Kolonialraadernes Betænkning over det fremsatte udsærlige Lovforslag skulde have været indhentet først, var der al Sandsynlighed for, at Liden ikke vilde have strakt til til at faae Lovforslaget gennemført i denne Samling. Rigtig nok er den Bestemmelse i § 1, at Love angaaende

Kolonierne skulle forelægges vedkommende Kolonialraad til Betænkning, ledsaget af en Undtagelsesbestemmelse, nemlig, „naar ikke særegne Grunde nødvendiggjøre en Undtagelse“; men det forekommer mig, at, hvor det gælder om Forandringer i selve Koloniernes Forfatningslov, om jeg maa kalde den saa, vil det ikke være sømmeligt, at man benytter denne formelle Berettigelse til, naar særlige Omstændigheder tale derfor, at fremsætte Lovforslag, uden at de først forelægges for Kolonialraadet. Der er nu givet Kolonialraadet Deilighed til at gjøre sig bekendt med dette Lovforslag og ligeledes med det Lovforslag, ved hvilket denne Lov vil blive sat i Kraft, forsaavidt den bliver vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Hs. Majestæt Kongen. Efter Kolonialloven ere jo nu samtlige militære Anliggender særlige Anliggender for Kolonierne. Disse Anliggender maa fuldstændigt unddrages fra Kolonialraadernes Indflydelse, naar Udgifterne skulle afholdes af den danske Statskasse; det er jo en Selvsølge. Denne Forandring i Kolonialraadernes Myndighed, det, at de ikke for Fremtiden skulle raade med i de militære Anliggender, er det, som Kolonialraadene efter min Mening nødvendigvis maa høres om først, spænd nærværende Lov sættes i Kraft. Dertil kommer, at man, som det fremgaar af § 1, har forudsat ved dette Lovforslag, at visse Udgifter vedblivende skulle hefte paa Kolonialkasserne, nemlig Vedligeholdelsen af Forterne efter Ministeriets nærmere Bestemmelse og Militærstyrkens Indkvartering. Endvidere har man villet paalægge vedkommende Kolonialkasse en ny Forpligtelse, nemlig den, midlertidig at forsyne den militære Styrke med de fornødne Heste og Muldyr i paakommende Tilfælde. Det er denne Nede-gjørelse for § 1, som jeg, da jeg fremsatte Lovforslaget, havde betænkt at slutte mine Bemærkninger med, men som jeg dengang forglemt, og som jeg nu har troet at fylde det ærede Thing at fremkomme med, spænd Forhandlingen om selve Lovforslaget paabegynder.

Saffner: Naar jeg idag har begjæret Ordet og søgt at faae det først, er Grunden den, at der hos mig er tilstede en Frygt, som kan være ubegrundet, men en Frygt for, at Landstinget ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag skulde slaa ind paa en Vej, som jeg ikke tror er ønskelig eller tilraadelig. Jeg negter ikke, at dengang jeg gjorde mig bekendt med det foreliggende Lovforslag og med, hvad dertil hører, og læste den Udtaalelse, hvormed den ærede Finantsminister havde ledsaget det ved dets Fremsettelse her i Thinget, blev der beredet mig en ikke ringe Overraskelse, og jeg kan tilføje, at der opstod ikke saa ganske faa Betæneligheder hos mig ved at tænke paa Lovforslagets Behandling her i Thinget. Derved skal ingenlunde være sagt, at jeg har Indvendinger at gjøre imod selve Indholdet af Lov-